

Mehanika Manifestacije 2 - Uvod v Nezemeljsko Navigacijo (Swaruu iz Erre - Pleiades)

<https://www.youtube.com/watch?v=UcvTJIFqsYA>

Avtor (povezava):
Cosmic Agency, Gosia

Objavljeno:
01. september, 2019

Mehanika Manifestacije 2 - Uvod v Nezemeljsko Navigacijo (Swaruu iz Erre - Pleiades)

V Zvezdni navigaciji sem opisala, kako navigiramo s pomočjo frekvenčnega zemljevida in ne zemljevida lokacij. Pri frekvenčnem zemljevidu je pomembno razmerje med danimi specifičnimi frekvencami, ki jih lahko jemljemo kot destinacije ali kot lokacije, in ne koncepti, kot sta razdalja in postavitev v smeri, kot bi bili na tradicionalnem zemljevidu.

Frekvenca je lokacija, je ne predstavlja le, kot bi točka in ime predstavljal kraj na tradicionalnem zemljevidu, temveč je lokacija sama po sebi. Ker je vse energija, je edina razlika med eno in drugo lokacijo njena frekvenca. Kot smo že opisali, je frekvenca lokacije rezultat kombinacije vseh energijskih interakcij ne le predmetov in stvari na taki lokaciji, temveč tudi odnosa z drugimi lokacijami, ki jo obdajajo, znotraj neprekinjene juhe potencialne energije v obliki valov. Vsak predmet, velik ali majhen, vibrira v določenem ritmu na subatomske ravni, tej hitrosti vibriranja pa pravimo gostota.

Materija je vedno rezultat zavesti in je posledica zavesti. Izjemno visoko vibrirajoče in izjemno visoko gostoto polje potencialne energije, ki ga imenujemo Eter, ni nič drugega kot čista enotna zavest, enotno polje, iz katerega izhaja ali se manifestira vse drugo. Vsak holografski delček enotnega polja zavesti, Etra, ima enako moč kot celota in je celota sama po sebi. Vsaka živa oblika, zavest vsakega človeka ni le del Etra, temveč je Eter sam po sebi, kar opredeljuje izraz holografski kos kot nekaj, kar kljub temu, da je delček celote, ohranja vse lastnosti in moči celote.

Vse v Etru deluje in je v obliki energijskih nihanj in variacij znotraj polja, to so valovni vzorci. Vsak val je opredeljen z grebenom in dnomo, ki se gibljeta in sta v določenem časovnem tempu, kar imenujemo frekvenca. Frekvenca valovanja je opredeljena s časovnim okvirom, ki ga določa in je posledica zavesti opazovalca. Ko je frekvenca valovanja določena z določeno časovno hitrostjo z dodano kompleksnostjo na matematično popoln in urejen način s strani opazovalčeve zavesti, se to imenuje harmonika frekvence. In to se zgodi kot posledica ponavljajoče se zavestne namere opazovalca, miselnega vzorca, ki je posledica ustvarjalnega procesa domišljije.

Ko ima harmonika frekvence dovolj stalne energije in je prave vrste, tvori stoječe valove, to so točke v energijskem polju, kjer se koncentrirani del energije ne absorbira nazaj v potencialno energijsko valovno polje, saj harmonika frekvence stalno oskrbuje to točko z energijo z zelo

specifično hitrostjo, ki jo ohranja stalno prisotno in nenehno napolnjeno z energijo. Tako se bo znotraj polja oblikovala koncentrirana energijska točka, ki se imenuje vozlišče, in z dovolj veliko kompleksnostjo bo oblikovala predmet, ki ga imenujemo trda snov, in glede na harmoniko frekvence bo ta snov oblikovala predmet. Toda njen obstoj bo vedno odvisen od frekvence in njenih harmonik, ki ji jih podeljuje vzrok zanje: opazovalec-zavest. Opredelitev harmonike frekvence kot urejenega zaporedja impulzov v polju potencialne energije. Vsaka frekvenca in harmonike frekvence so odvisne od časovne stopnje. Ta časovna hitrost je posledica sprememb namere in pozornosti opazovalca-zavesti. Čas je rezultat zavedanja opazovalčeve zavesti, ki oživlja svoje koncepte in ideje ter jim daje zaporedje, svoje lastne ideje, ki jim dajejo smisel in logiko. Čas je zaznava, ki jo daje vrstni red pojmov v zavesti opazovalca-zavesti in hitrost, s katero si sledijo njegove ideje. Večja kot je zavest, več konceptov lahko upravlja in z večjo hitrostjo, saj to pomeni obdelavo več podatkov - zaznavanje, to zaznavanje pa bo določilo, katero gostoto obstoja lahko zavestni opazovalec zaznava. Ta višja hitrost pomeni hitrejšo in kompleksnejšo harmonijo frekvence, ki jo lahko opazovalec zavesti ustvari v potencialnem energijskem polju.

Gostote obstojev kot take ne obstajajo, ne kot ločene sfere, gostota je rezultat sposobnosti zaznavanja opazovalca zavesti, hitrosti, s katero lahko obdeluje podatke, hitrosti, s katero lahko daje harmonije frekvence, od katere je odvisen obstoj vse materije v zavesti opazovalca zavesti. Ne more zaznati ničesar, z višjo hitrostjo ali frekvenco predmeta, ki izhaja iz višje harmonike frekvence, kot je hitrost, s katero lahko zavestni opazovalec oživi in razume svoje lastne zaznave. Bolj ko se zaveda, več zaznav lahko obvladuje, več zaznav lahko obdela, višjo stopnjo harmonike frekvence lahko obvladuje, kar ima za posledico zmožnost zavedanja višje gostote obstoja, saj so področja obstoja z nizko gostoto posledica počasne harmonike frekvence, in hitreje ko gre, bo to imelo za posledico vedno višjo gostoto. Kot je bilo pojasnjeno zgoraj, hitrost določa opazovalec zavesti. To pomeni, da obstaja toliko Gostot Obstojev, kolikor je zavestnih opazovalcev. In več kot en opazovalec zavesti lahko zaznava isto kot rezultat podobnih harmonij frekvence vsakega od njih. Podobnih, a nikoli enakih, saj je njihovo mesto pozornosti vedno drugačno. Opredelitev točke pozornosti kot vsakega posameznega opazovalca zavesti, ki ima svoj individualni tok miselnih vzorcev in zaznav, osebo, bitje.

Interakcija med posameznimi točkami pozornosti povzroči delno izenačitev zaznavanja med njimi, saj združujejo vzorce, ki so harmonične frekvence, katerih rezultat bo zaznana množica zgoščenih vozlišč ali točk koncentracije energije v potencialnem energijskem polju, ki pa jih zaznavajo kot materialne predmete, ki sestavljajo njihov skupni "zunanji svet". Vsaka posamezna oseba ali bitje, ustvarja osebno resničnost in tudi kolektivno resničnost kot rezultat združevanja osebnih harmonij frekvence s harmonijami drugih, s čimer ustvarja druge harmonije frekvence kolektivno, pri čemer so vozlišča ali točke koncentrirane energije, ki ustvarjajo trdno snov, rezultat združevanja osebne frekvence zaznavanja s frekvencami drugih.

Vsak opazovalec zavesti bo dal polju svojo lastno harmoniko frekvence, ki bo nato sodelovala s harmonikami drugih in ustvarila frekvenčno juho. Ko se osebna harmonika frekvence združi s harmonikami drugih, bo spremenila svojo naravo, harmoniko, z dinamiko valovne interakcije, ki se imenuje destruktivna interferenca in konstruktivna interferenca; ko ima več kot en opazovalec

zavesti enako harmoniko frekvence, bo to dodalo moč vozlu ali koncentrirani točki energije, ki je skupna obema, konstruktivni interferenci. Kadar pa se njuni harmoniki frekvence razlikujeta, se bo energija, ki jo dajeta vozlišču, zmanjšala ali popolnoma izničila, kar pomeni, da bo vozlišče razpadlo. Vse harmonike frekvence se združujejo, da bi vzpostavile nova vozlišča ali zgoščene točke energije, ki so rezultat matematične interakcije med destruktivno in konstruktivno interferenco, pri čemer se količina energije vsake od njih združuje, da bi bodisi zmanjšala bodisi povečala moč, dano vsakemu posameznemu vozlišču ali točki zgoščene energije, kar ima za posledico kombinirano manifestacijo ali zaznavni skupni zunanji svet.

Ko ima oseba ali bitje, opazovalec zavesti, določeno misel ali miselno dinamiko, je to prav tako frekvenca, ki je posledica harmoničnega procesa frekvenčne dinamike, kot je opisano zgoraj. Ko je temu specifičnemu miselnemu procesu posvečeno dovolj pozornosti in energije, se bo frekvenca, ki je rezultat tega procesa, samodejno ujemala s frekvenco zaznanega predmeta ali situacije, o kateri oseba razmišlja; temu pravimo Zakon Zrcaljenja in ureja to vesolje. Enake frekvence se medsebojno privlačijo, ker so enake, so eno in isto, zato je frekvenca misli enaka stvari ali situaciji v posameznikovem umu, ta pa je enaka zaznanemu zunanjemu objektu in/ali situaciji, saj zunanjih objektov ali situacij kot takih ni, saj so vsi znotraj istega potencialnega energijskega polja harmoničnih frekvenc kot isti miselni vzorci posameznikov in posameznikov s kolektivno zavestjo, ki vse to ustvarjajo. Misel je predmet in misel je situacija ali situacije, nobene razlike! Ni zunanjega za vas, sveta. Vi ste tisti, ki imate vse to v mislih, vi vse to ustvarjate, tako kolektivno kot individualno! Temu pravite Zakon Privlačnosti.

Zunanji svet je odsev vašega notranjega sveta in edini način, da spremenite zunanji svet, je, da najprej spremenite svoj notranji svet.

Ko se zmanjša zavedanje, se zmanjša tudi zaznavanje, to pomeni, da zavest - opazovalec proizvede in obdela manj informacij in energije, kar pomeni manj podrobnosti in manj informacij, to pa pomeni nižjo frekvenco področja Obstoja, saj imajo nižje manj podrobnosti in počasnejšo frekvenco v svojih harmonijah. Višje kot so sfere ali gostote, več podrobnosti se postopoma dodaja zaznavanju zavesti opazovalca, to pa se lahko obdeluje tudi eksponentno hitreje, prav tako pa tudi harmonije, saj je hitrost prav tako eksponentno hitrejša. Posameznik ne more obdelati več kot določeno količino podatkov, ki mu jih daje njegova zavest, in podatke lahko obdeluje le z določeno časovno hitrostjo, ki je neposredno sorazmerna s to zavestjo. Zavest je število stvari, idej in predmetov, ki jih lahko opazovalec zavesti obdela in interpretira, vsi pa so stoječi valovi, ki so posledica frekvenc in njihovih harmonij znotraj potencialnega energijskega polja, ki se imenuje Eter in je po drugi strani opazovalec zavesti sam, kolektivno in kot holografski kos - posameznik.

To pomeni, da počasnejša kot je Gostota ali področje, manj podrobnosti vsebuje, in ker je zaznavanje zavesti-opazovalca manjše, se zmanjša tudi njegova pozornost-energija in zaznavni časovni krog, ki je potreben za pretvorbo misli v zaznavni materialni predmet ali situacijo.

Z rastjo zavesti opazovalca zavesti bo rasla tudi njegova sposobnost zaznavanja in obdelave več podrobnosti, kar bo povzročilo hitrejšo hitrost manifestacije in posledično zaznavanje-izkušnja področja obstoja višje gostote.

Zazan trdni predmet je koncentracija stojećih valov v polju, ki so bolj ali manj fiksni, zato dajejo opazovalcu zavesti zaznavo-idejo trdne materialne stvari. Situacija je kombinacija frekvenčnih harmonik v dinamičnem procesu, ki vključuje določeno frekvenčno hitrost v časovnem okviru, ki ga določi opazovalec. Gre za dinamično interakcijo idej - zaznav in zaznanih trdnih predmetov skozi časovni krog. Zaporedje harmoničnih frekvenc, ki med seboj delujejo z matematično natančnostjo.

Te matematične interakcije določajo valovne dolžine in frekvence znotraj področja obstoja in določajo tudi natančne frekvence znotraj polja energije. Materije kot take ni, saj je vse zaznano kot stoječe valovanje, zgoščene energijske točke ali vozlišča v polju potencialne energije, imenovanem Eter. Kot je razloženo zgoraj, je Eter juha zavesti.

Te specifične matematične frekvence in njihove medsebojne interakcije, ki ustvarjajo združeno kolektivno harmoniko frekvence znotraj energijskega polja Eter, so tisto, čemur lahko rečemo lokacija, kraj, specifična interakcija in postavitev stojećih energijskih valov, ki jih imenujemo materija in ki jih kasneje s svojim zaznavanjem zavesti interpretiramo kot na primer vogal v mestu s stebri svetilk, stranskim hodnikom, telefonskimi govornicami, gasilskimi hidranti in prav tako vsemi drugimi najmanjšimi podrobnostmi. Ker so tudi vozila in ljudje, ki vozijo mimo tega določenega vogala, energijski vzorci v polju s svojimi lastnimi medsebojno delujočimi harmoničnimi frekvencami v večni in neprekinjeni interakciji med njimi, vse v določenem časovnem tempu, ki ga določa in je posledica tako individualnega kot kolektivnega tempa zavedanja vsakega opazovalca zavesti, ki prebiva na takšnem določenem področju.

In te specifične frekvence, ki so natančne in nikoli enake drugim, se interpretirajo kot natančna lokacija v prostoru in času. Natančne harmonike frekvence te vogalne lokacije so tisto, kar lahko uporabimo za navigacijo vesoljske ladje. Lokacija in njene harmonike frekvence so lahko tako majhne kot atom ali tako velike, kot si jih lahko zamislite, s širjenjem se jim dodaja kompleksnost. Tako je na primer natančna harmonika frekvence planeta v juhi potencialne energije, ki ji pravimo Eter, navzven pa ji pravite prostorsko-časovni kontinuum, njegova natančna lokacija na zvezdni karti in je tudi natančen podatek, ki ga bomo vnesli v navigacijski računalnik naše ladje, da določimo cilj.

Vse frekvence in vse njihove harmonike so in jih je mogoče interpretirati kot ali s številčnimi vrednostmi ter so matematično opazne in predvidljive z ustreznimi enačbami. To oglašča element predvidljivosti energijskega polja, ki vsebuje manifestirane predmete in situacije. To pomeni, da ko razumemo matematično predvidljive interakcije med temi predmeti in situacijami znotraj potencialnega energijskega polja, lahko dejansko predvidimo prihodnost.

Razumevanje teh matematičnih interakcij in odnosov med frekvencami in njihovimi harmoničnimi vrednostmi bo predstavljalo frekvenčni zemljevid, ki je lahko majhen frekvenčni zemljevid kot energetski načrt majhne lokacije ali pa je lahko tako velik kot frekvenčni zvezdni zemljevid, ki vodi ladje skozi vesolje.

Frekvenčni zemljevid je numerična interpretacija interakcije med valovi znotraj potencialnega energijskega polja ali Etra, lahko gre za lokacije, lahko pa tudi za situacije ali kombinacijo! V bistvu je to zemljevid Etra ali Eterični zemljevid.

Predmeti so povezani s situacijami, ki so lahko tudi okoliščine. Obstajajo v določenem kontekstu znotraj polja. Ta specifični kontekst je edinstven in je predstavljen s številčno vrednostjo. Ta lahko predstavlja situacijo - lokacijo v katerem koli kontekstu, preteklem sedanjem ali prihodnjem, saj so vsi matematično-frekvenčno-harmonični konstrukti. Ne obstaja preteklost, sedanjost ali prihodnost, obstajajo le frekvenčne harmonije znotraj polja, zato jih je mogoče reproducirati!

Kot je opisano zgoraj, je vse, kar je treba storiti, reproducirati natančno iste frekvenčne harmonike situacije, ki jo je treba reproducirati, imenovane tudi cilj, in bili boste tam, ker ta frekvenca ne predstavlja le cilja, temveč je cilj sam, kot je opisano zgoraj.

Območje ali lokacija, kamor bomo prispeli, naš cilj, je tisto, čemur bom rekla kontekst, in je rezultat vseh interakcij vseh tamkajšnjih frekvenc skupaj z vsemi njihovimi harmonikami in odnosi med njimi. Celoten kontekst lahko zdaj predstavimo kot zapleteno zaporedje matematičnih interakcij, čim bolj zapleteno, tem bolj podrobno. Predstavimo lahko fiksen, neanimiran prizor s številčnimi frekvenčnimi vrednostmi, določenimi v matematičnem mrežnem vzorcu, ki je energijski in frekvenčni načrt tega prizora in matematično natančen posnetek tega ali katerega koli drugega danega dogodka. To je statična predstavitev konteksta, kot bi bila fotografija. Vsaka najmanjša podrobnot v prizoru ali "fotografiji" je predstavljena z ustrezno matematično-frekvenčno vrednostjo kot niz števil v mrežnem vzorcu. To bi predstavljalo dvodimenzionalni ploski fotografski prizor ali kontekst. Če dodamo več podrobnosti v obliki številčnih interakcij in vrednosti, lahko oblikujemo kompleksen 3D ali tridimenzionalni prizor ali kontekst. Popolna zelo podrobna predstavitev celotne situacije, posnetek, ki je fiksiran v času in prostoru.

Naslednji korak je dodajanje zaporedja teh 3D ultra-podrobnih posnetkov scene in konteksta, ki so animirani numerično in matematično z uporabo množice interakcij med njimi v skladu s harmoniki vsake frekvence, ki tvorijo podrobnosti dogodka in predmetov ter njihovih interakcij, kar jim daje animirano zaporedje.

Ta prizor ali kontekst je določena točka v času in prostoru, ki jo lahko uporabimo kot cilj. Ker je vsako zaporedje dogodkov, ki se odvijajo v vsakem prizoru-kontekstu, matematično natančno in se ravna po nam znanih natančnih enačbah, lahko to uporabimo za izračun dogodka, ki se še ni zgodil. Ko je prizorišče-kontekst lokalizirano in ima majhno število podrobnosti v obliki frekvenc in njihovih harmonik ter matematičnih odnosov med njimi, lahko matematično zelo natančno izračunamo, kaj se bo zgodilo v naslednjem trenutku, toda z dodajanjem več podatkov bo

prizorišče-kontekst potrebovalo vedno več računske moči, da bo lahko napovedalo izid, saj se tudi število spremenljivk eksponentno povečuje.

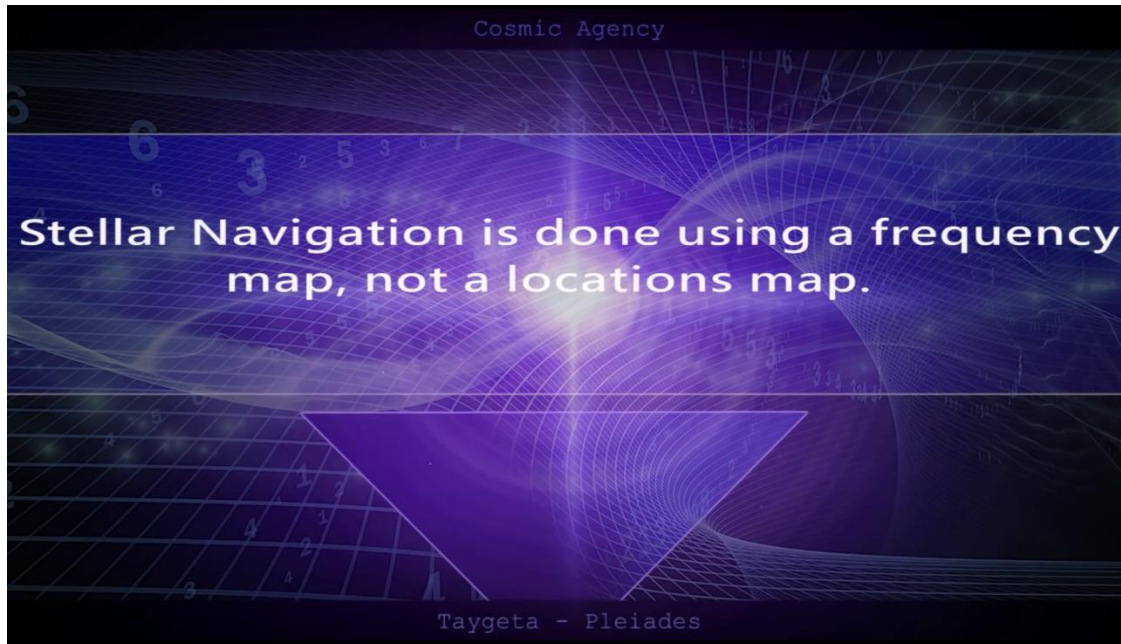
Temu procesu pravimo izračuni dogodkov v kvantnem polju.

S tem postopkom lahko ustvarimo tudi popolne frekvenčno-matematične situacije, ki jih lahko oblikujemo tako, da se prilegajo resničnemu prizorišču ali se vpletejo v kontekst, vzet iz zunanjega sveta. Dobesedno lahko predmet, situacijo, osebo ali vesoljsko ladjo vpneemo v to polje. Lahko pa ga tudi odvzamemo. Edino, kar moramo storiti, je, da se frekvence in dinamika njihovih harmonik ujemajo z novimi.

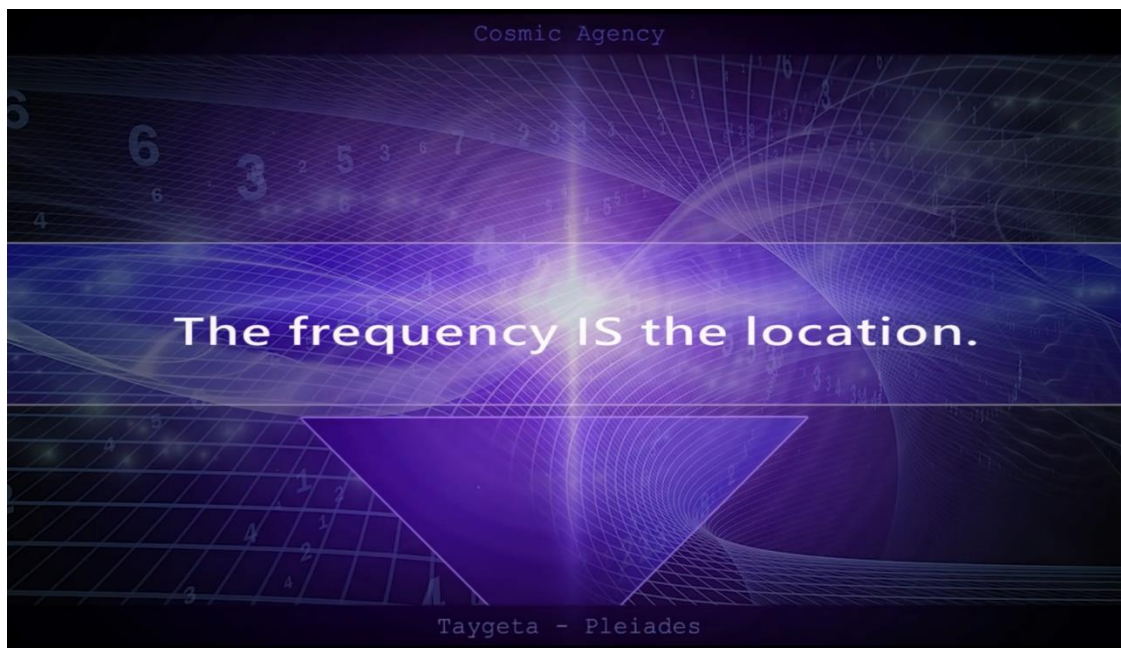
Prav tako lahko spojimo predmet, osebo ali ladjo ali praktično kar koli iz enega realnega konteksta-situacije v drugo, drugačno realno kontekstno situacijo. V tej situaciji moramo spremeniti frekvence prve situacije ali predmeta, da se bodo ujemale s sprejemno situacijo ali ciljem. V primeru vstavljanja predmeta v drug realni kontekst-situacijo ni treba natančno spajati matematičnih razmerij med harmoničnimi frekvencami, kot bi bilo to v primeru vstavljanja ene situacije v drugo. Ob vstavljanju novega predmeta se samodejno spremeni vsa energijska dinamika celotnega prizora. Z vidika opazovalca, ki opazuje prizor, se bo predmet preprosto pojavil od nikoder. Reakcije tamkajšnjih opazovalcev zavesti so del frekvenčnih prilagoditev na prisotnost novega predmeta.

Vsi ti izračuni zahtevajo zelo velike količine, v bilijonih bilijonov natančnih matematičnih operacij, ki potekajo s hitrostjo nanosekunde. Ni treba posebej poudarjati, da to zahteva zelo napredne in zmogljive računalnike, ki ne delujejo več v binarnem jeziku, za to pa opravljajo izračune s pomočjo verjetnosti v kvantnem polju, pri čemer uporabljajo več milijonov pospeševalnikov nano delcev v jedru vsakega procesorja.

Najpomembnejše točke

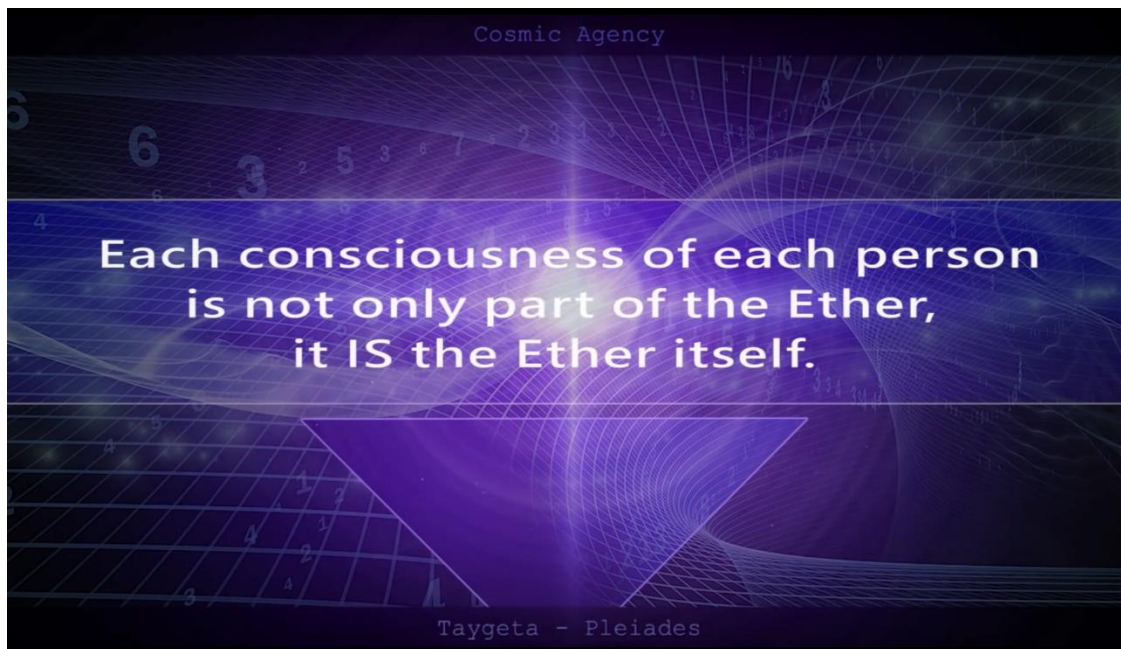
Zvezdna Navigacija se izvaja s pomočjo frekvenčnih zemljevidov, ne z lokacijskimi zemljevidi.

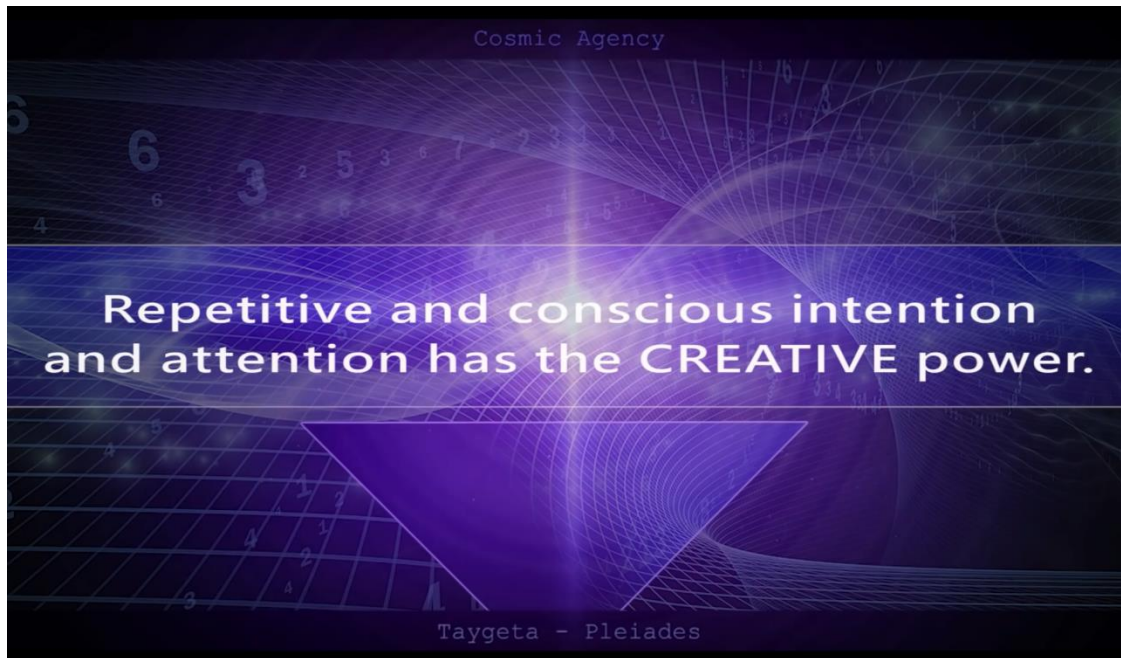
Frekvenca JE lokacija.

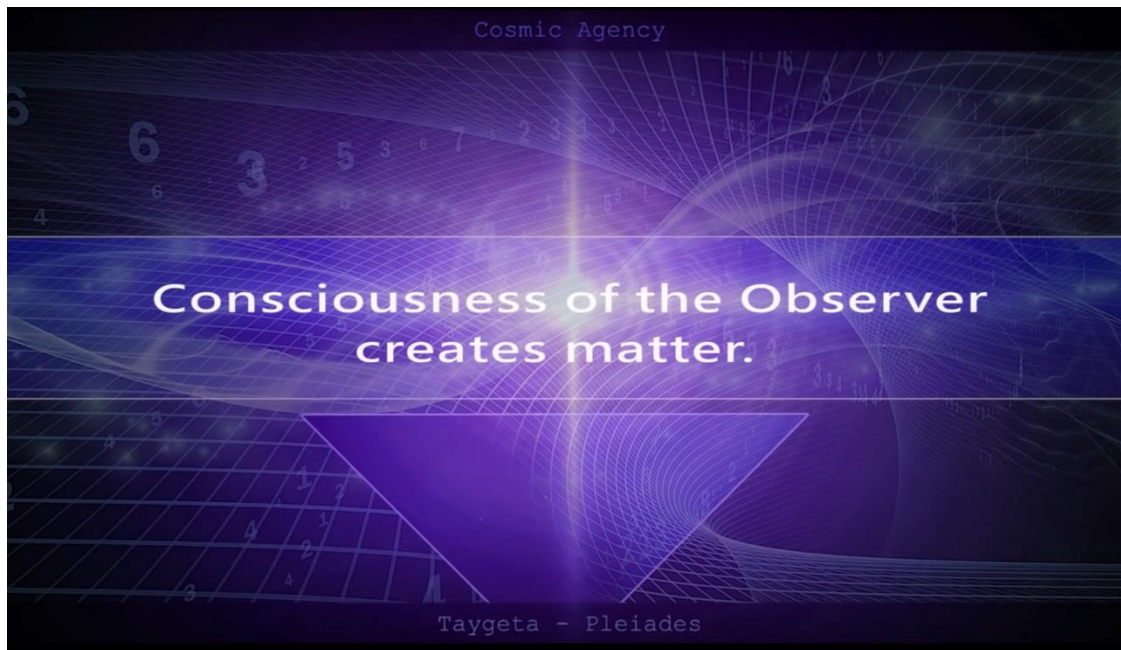
Vse izhaja iz ali se manifestira iz potencialnega polja energije, ETER.

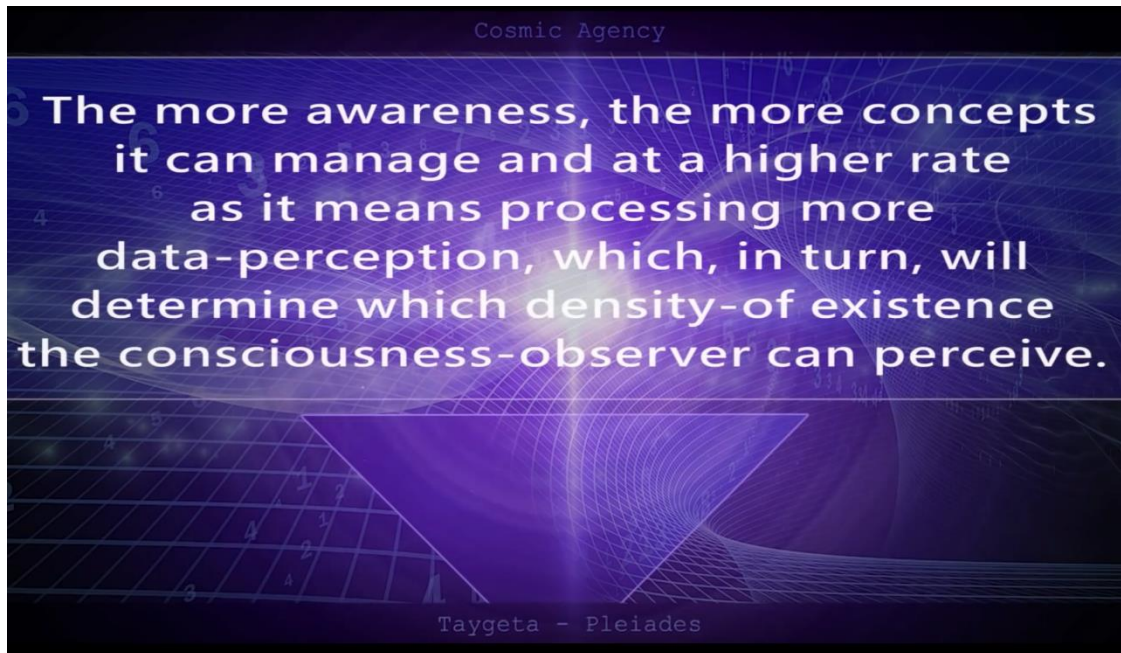
Vsaka zavest vsake osebe ni samo del Etra, temveč JE Eter sama po sebi.

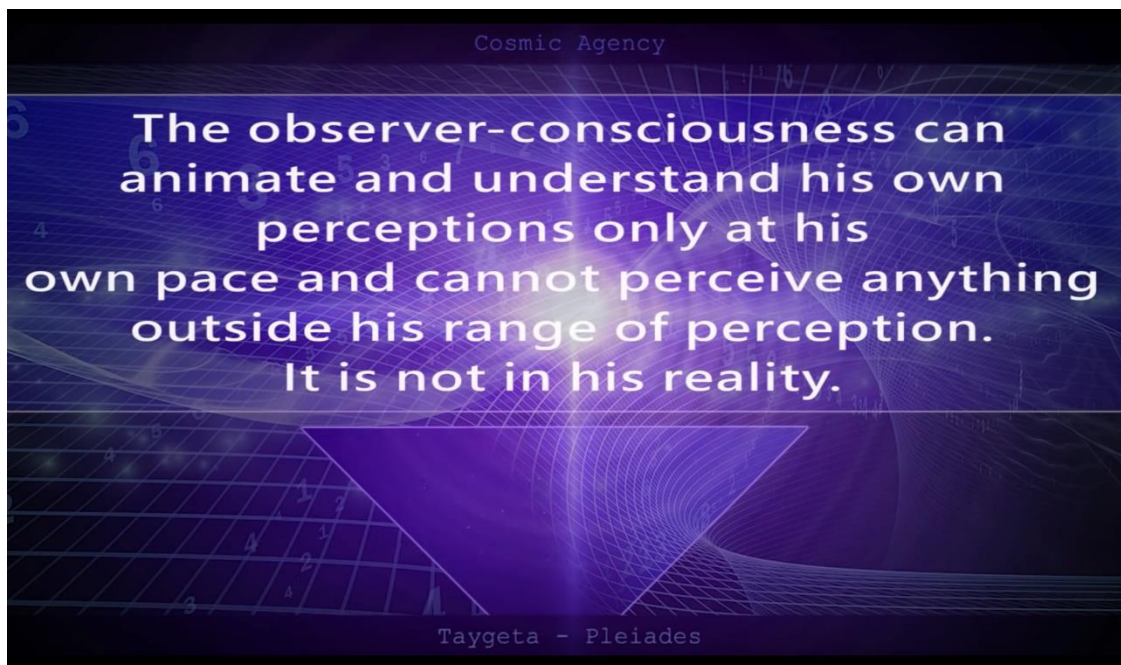
Ponavljajoča in zavestna namera in pozornost imajo USTVARJALNO moč.

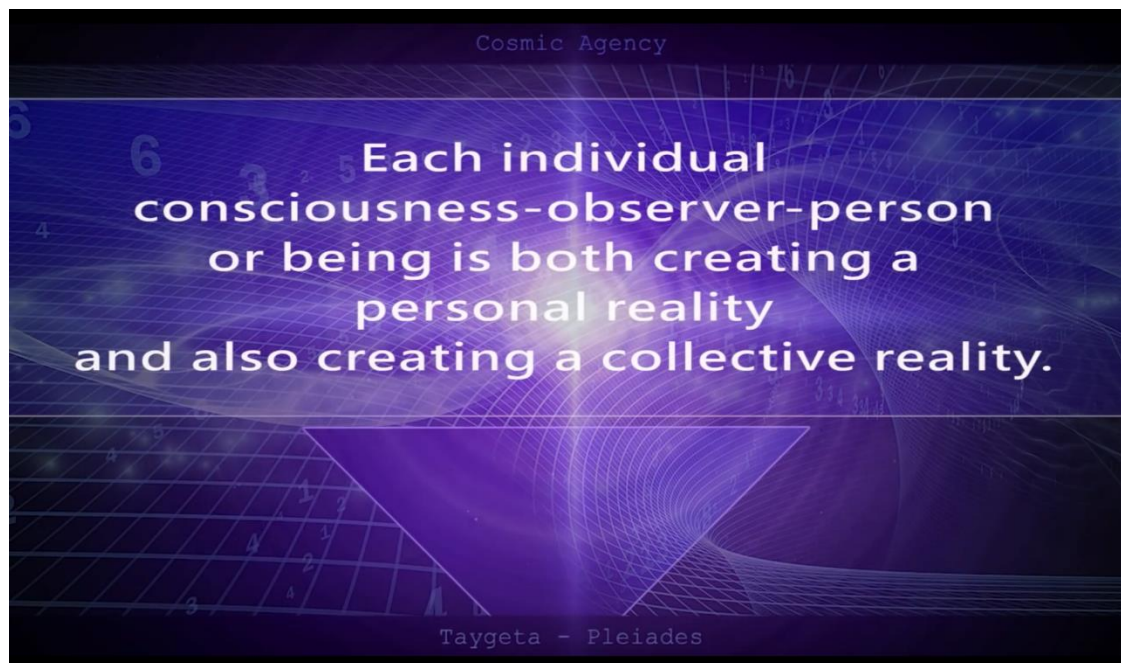
Zavest Opazovalca ustvarja snov.

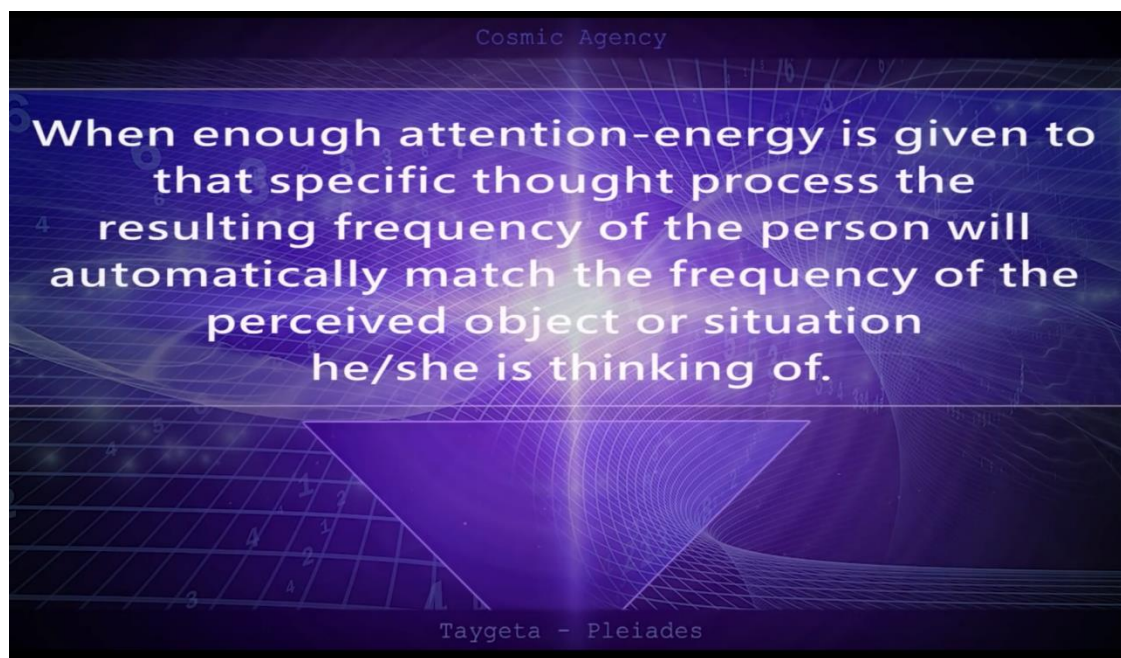
Večja kot je zavest, več konceptov lahko upravlja in z večjo hitrostjo, saj to pomeni obdelavo več podatkov - zaznavanje, to pa bo določilo katero gostoto obstoja lahko zavestni opazovalec zaznava.

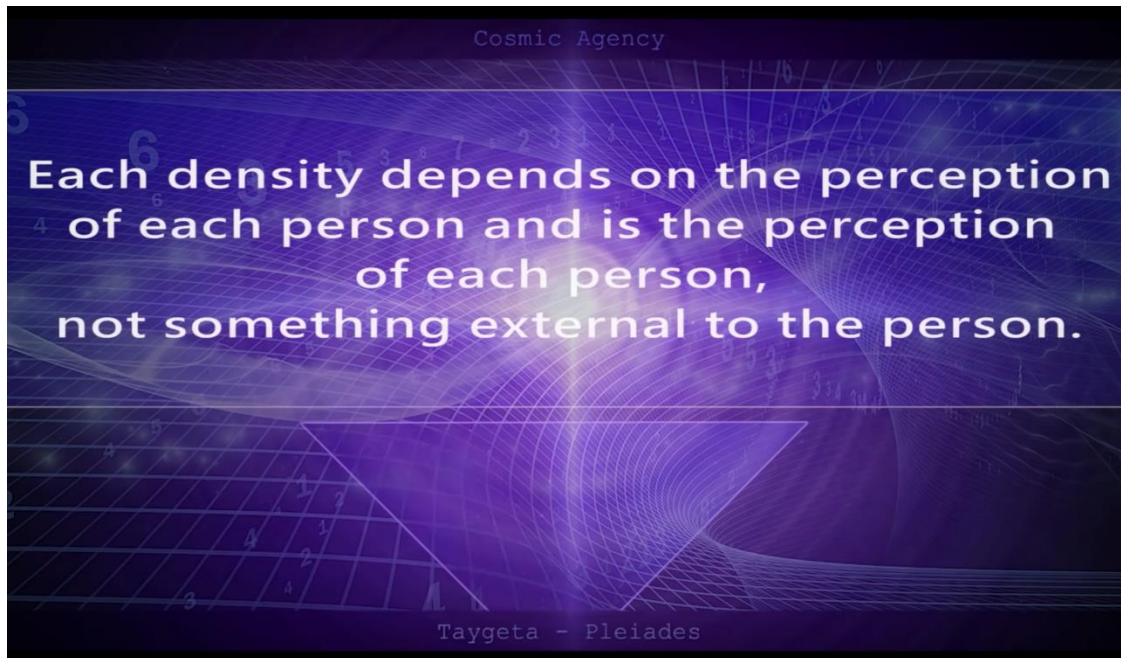
Opazovalec-zavest lahko oživi in razume svoje lastne zaznave le v svojem tempu in ne more zaznati ničesar zunaj svojega območja zaznavanja. To ni njegova resničnost.

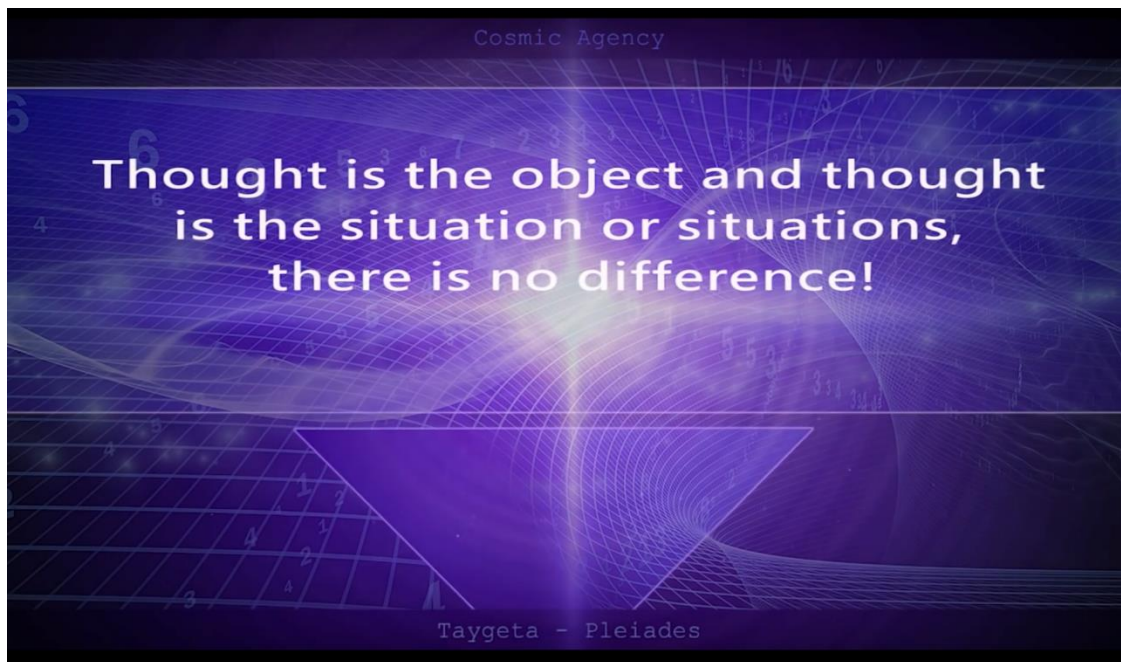
Vsaka posamezna zavest-opazovalec-oseba ali bitje hkrati ustvarja osebno realnost in ustvarja tudi kolektivno realnost.

Ko je dovolj pozornosti-energije posvečeno določenemu miselnemu procesu, se bo frekvenca osebe samodejno ujemala s frekvenco zaznanega predmeta ali situacije, o kateri razmišlja.

Vsaka gostota je odvisna od dojemanja osebe in je dojemanje osebe, ni nekaj zunanjega izven osebe.

Misel je predmet in misel je situacija ali situacije, ni razlike!